

51. Boże słowa w naszej codzienności

136

Czas zbierania sił

Niektóre rośliny, zwane oziminami, wysiewane są jesienią. Mogłoby się wydawać, że jest to czas stracony. Jednak przyroda wie, że tak trzeba. Rośliny te bowiem potrzebują okresu niskich temperatur, występujących zimą, do przejścia całego cyklu rozwoju. Wysiane wiosną, nie wytwarzają pąków kwiatowych i nie owocują.

Podobnie dzieje się z każdym życiem, które także musi mieć czas cichości, gromadzenia sił, przygotowania do nowego sezonu.

Gdy człowiek pracuje, uczy się, musi mieć taki czas zbierania sił, refleksji, zastanowienia, przypomnienia... aby owocować.

Na podstawie: ks. A. Henel CM, *Katecheza w krajobrazie*, Kraków 1995, s. 113.

Rekolekcje

„to jakby pozbierać w jednym miejscu, bliżej oczu, w świetle to, co się rozproszyło w codzienności, i pozwolić, aby życie znowu stało się częścią Boga piękne – i własne”*

W czasie rekolekcji w ciszy i skupieniu będziesz przygotowywał się do „nowego sezonu” w swoim życiu. Jezus Chrystus będzie siał ziarno Słowa Bożego w twoim sercu, aby twoje życie stawało się „piękne i własne”. Jaką głębią jest twoje serce? Na jaką głębię padnie słowo Chrystusa?

* Ks. A. Henel CM, *Skupienie, w: Dzień skupienia*, Warszawa 1990, s. 3.

Czas rekolekcji: wyciszyć się, skupić

„Kto ma uszy, niechaj słucha!” Mt 13, 9
Ileż mądrości w tym krótkim zdaniu. Zawiera się w nim cała istota rekolekcji, które przeżywamy w Adwencie oraz w Wielkim Poście. Wsłuchujemy się wtedy w słowo Boże ze szczególną uwagą – tak jak czynili to uczniowie Jezusa i lud, do którego On przemawiał. Staramy się być odpowiednim gruntem, „żyzną ziemią”, by słowo Boże trafiło do naszych serc i umysłów, by uczyniło nas lepszymi. Na tym właśnie polega nasz udział w rekolekcjach. By osiągnąć ten cel, niezbędne jest wewnętrzne wyciszenie i skupienie, które umożliwi nam dokonanie oceny własnego życia i postępowania. Może coś trzeba w sobie zmienić, coś poprawić?

Mądrość Boża w przypowieści o siewcy

I mówił im wiele
w przypowieściach tymi
słowami:
«Oto siewca wyszedł siał».

A gdy siał, jedne ziarna padły
na drogę, nadleciały ptaki
i wydziobały je.

Inne padły na grunt skalisty,
gdzie niewiele miały ziemi;
i wnet powschodziły, bo gleba
nie była głęboka. Lecz gdy
słońce wzeszło, przypaliły się
i uschły, bo nie miały korzenia.

Inne znowu padły między
ciernie, a ciernie wybijały
i zagłuszyły je.

Inne wreszcie padły na ziemię
żyzną i plon wydały, jedno
stokrotny, drugie
sześćdziesięciokrotny,
a inne trzydziestokrotny. Mt 13, 3-8

Wy zatem posłuchajcie
przypowieści o siewcy.

Do każdego, kto słucha słowa
o królestwie, a nie rozumie go,
przychodzi Zły i porywa to,
co zasiane jest w jego sercu.
Takiego człowieka oznacza
ziarno posiane na drodze.

Posiane na grunt skalisty
oznacza tego, kto słucha słowa
i natychmiast z radością je
przyjmuje; ale nie ma w sobie
korzenia i jest niestály.
Gdy przyjdzie ucisk lub
prześladowanie z powodu
słowa, zaraz się załamuje.

Posiane między ciernie
oznacza tego, kto słucha
słowa, lecz troski doczesne
i ułuda bogactwa zagłuszają
słowo, tak że zostaje
bezowocne.

Posiane wreszcie na ziemię
żyzną oznacza tego, kto
słucha słowa i rozumie je.
On też wydaje plon:
jeden stokrotny,
drugi sześćdziesięciokrotny,
inny trzydziestokrotny. Mt 13, 18-23

Rekolekcje (od łacińskich
słów: *recolere* – ponowne
uprawianie gleby lub *recolectio*
– ponowne zebranie czegoś,
co uległo rozproszeniu) – czas
odnowy duchowej, ćwiczeń
duchowych, weryfikacji
dotychczasowego życia,
intensywniejszej modlitwy
i rozważań nauki Chrystusa
oraz uczestnictwa
w nabożeństwach, podczas
których głoszone są kazania
ukierunkowane na różne sfery
życia duchowego.

ZASTANÓW SIĘ

Co możesz zrobić,
aby tegoroczne rekolekcje
przyniosły owoce
w twoim życiu?